

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

In Qvo Agitvr Nominatim De Sacerdotibus, Confessarijs, Magistris siue
Doctoribus, Concionatoribus, Episcopis & alijs Prælatiſ, eorumque
Ministerijs - In ſeptem Tractatus distributus ...

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1629

§. I. Virtutes & Myſteria per Amictum ſignificata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45750](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45750)

quæ magna mysteria in se continerent: vt sic intelligerent, ad opus adeò heroicum non satis esse vitam ordinariam: sed opus esse induere animam illis operibus & affectibus, quos vestes illæ Sacræ referebant. Ervt S. Hieronymus ait: debere Sacerdotes mundâ conscientiâ, & virtutum vestibus ornatâ, Domini Sacramenta tractare. Et quamuis communes & ordinariæ vestes esse debeant decentes, quia eorum vita omni tempore & loco debet esse Sancta, & quæ alios ædificet: at Sacræ magis mysticæ esse debent; multò enim maiorem Sanctitatem præferre debent, cum Sacrificium Missæ offerunt: in quo collecta quodammodo est omnis perfectio doctrinæ, vitæ quæ Evangelicæ; & excellentia passionis, ac mortis nostri Saluatoris: quæ mirificè est delineata ac depicta in sex Sacerdotalibus vestibus, quas appellamus: AMICTVM, ALBAM, CINGVLVM, MANIPVLVM, STOLAM, ET CASVLAM; & in verbis, quæ dicuntur cum singula induuntur, quibus exprimitur, petiturque à Deo Domino nostro virtus, quam significant. Quod totum esse potest argumentum considerationis & orationis per singulos hebdomadæ dies. Cogitando scilicet vno die mysteria vnius vestis, & altero alterius; & in singulis perpendendo virtutem animæ, quam significant; & mysterium CHRISTI Domini, quod referunt; & exemplum, quod nobis præbuit imitandum, Et studeamus (vt ait S. Hieronymus) exequi, quod suadet Apostolus, cum dicit: *vt induamus viscera misericordiae, benignitatem, humilitatem, modestiam, patientiam, c. exspoliantes nos veterem hominem cum actibus suis, & induentes novum*, qui est IESVS CHRISTVS Dominus noster; & excelsas eius virtutes, concipientes confusionem & pudorem, quòd tali veste exuti simus, iuxta dictum Innocentij Papæ: attendat Sacerdos studiose, vt signum sine significato non ferat; & vestem sine virtute non portet: sed oret Deum, vt ea virtute ipsum exornet, vt paulatim explicabitur.

§. I. Virtutes & mysteria per Amictum significata.

PRIMA VESTIS Sacra AMICTVS, quo Sacerdos primùm operit caput suum & humeros; postea ex capite illum demittit, vt vestis suæ collum tegat, dicens: *Impone Domine capiti meo galeam salutis ad expugnandos Diabólicos incurfus*. Ex quo constat per Amictum significari virtutem spei & fiduciæ in Deum: de qua S. Apostolus: *induamus loriam fidei, & charitatis, & galeam spem salutis*. Quæ virtus triplici nomine est Sacerdotibus valde necessaria. Primum est, ad resistendū incurfibus & tērationibus Dæmonū: qui tūc accedūt ad fructū Sacrificij impediendū. Huiusmodi enim Dei & nostri hostes, cum experiantur, magna damna &

iactu-

In cap. 4.
Ezechielis.

b Colof. 3.
11. 9.

c Rom.

Lib. de My-
sterio. Missæ.
c. 64.

a 1. Thef. 5.
8.
Ephes. 6. 17.

acturam, quam accipiunt ex Missa benè peracta, & attentè audita: vnde offerunt tentationes, ad nos turbandos: tam per imaginationem & appetitum internum; quam per eas res & imagines, quæ per externos, sensus percipiuntur: est quæ necessarium, magna attentione & vigilantia eis resistere. Sed quoniã vires nostræ valde sunt breues, ac debiles: fiducia in Deum, illas auget & victoriam obtinet. Ac propterea significatur per galeam, quæ protegit caput: in quo præcipui sunt hominis sensus. Sagittæ enim Sathanæ rectà tendunt ad lædendã ac destruendã partem magis principalem, scilicet, & rationem. Ac propterea dixit Ieremias: *b facti sunt hostes in capite*: quia cæperunt ipsum spiritum; & corruperunt intentionem, quæ caput est & principium operis. Deinde spei virtus est necessaria in Missa, quia sacerdotes funguntur officio mediatorum inter Deum & homines: intercedunt enim, & orant pro eis: eique proponunt necessitates communium: ad cuius orationis maiorem vim & efficacitatem plurimum releuetur fiducia, cui orationis impetratio innititur: ac propterea David vitæ quæ coniunxit, cum dixit, *c Sacrificate sacrificium iustitiæ, & sperate in Domino*. Sacrificium enim ex parte hominis offerentis, eò efficacius operatur, quærit obtinebit: quò maiori Diuinæ misericordiæ fiducia illud obtinebit. Est quoque hæc fiducia necessaria ad temperandam pusillanimitatem, quam adfert timor & reuerentia Maiestatis Dei, sacrificio huic assistentis. Non enim paruo sed magno opus est corde ad opus, adeo quæ gratæ faciendum in conspectu ipsius Domini, coram quo tremant potestates cælestes, & spiritus Angelici contremiscunt.

2

Sed quoniã spes ita Diuinæ Misericordiæ innititur, vt nostris obsequiis exhibitis valde confortetur: hinc est, quòd Amictus ponatur super humeros, ad significandam (vt ait Hugo de S. Victore) fortitudinem bonorum operum, quibus debet sacerdos se munire, vt spes eius sic firmetur & possit citius obtinere, quod intendit. Experientia enim docet, non tantum crescere fiduciam: ac propterea S. Ioannes dixit: *si cor nostrum non prehenderit nos, fiduciam habemus ad Deum: & quidquid petierimus, accipimus ab eo*.

3

SED aliquid adhuc excelsius significat AMICTVS, vt solidius fundamentum nostræ fiduciæ præbeat: nam (vt S. Bonaventura ait) refertur ipsam Christi Domini nostri *humanitatem*, cuius *caput*, ait Apostolus, *divinitatem*, quæ illam cooperit, sicut Amictus tegit caput sacerdotis. Nos enim potuissent oculi nostri infinitum huius Solis iustitiæ splendorem aspiceret: nisi eius carnis nube operiretur. Qui tamè Amictus statim ex capite ad humeros dimittitur: quia ita Deus occultat se in Christo, vt fides locum habeat, & tamen non desinat se admirandis suis operibus aperire, manifestare: quæ adeò sufficiens dederunt suæ Diuinitatis testimonium.

b Threm. 1. 5

S. Greg. li. 1.
Moral. c. 29

c Psal. 4. 6.

Lib. 2. de Sa
cram. p. 4.
d. 1. l. 2. 2. 21In exposi.
Myster.
Missæ.
Innocentius
sup.
c. 1. Cor. 11. 3.

iple dixerit: *opera ipsa, quae ego facio, testimoniū perhibent de mi; quia Pater misit me; & si mihi non vultis credere, operibus credite.* Nec alienum est, quod vna eademque res virtutem significet confidentiæ, & Saluatoris humanitatē: illa enim spes nostra, & omne nostrum solarium ac remedium ab ea provenit. Quare cum Sacerdos *Amictum* accipiens, illum osculatur, & capiti suo imponit: cogitare debet, se amoris osculo Sacratissimam Christi humanitatem tangere, & capiti suo tanquam rem sibi charissimam imponere, vt ea se protegat, ac rueatur: Memor illius Davidis ad Deum sententiæ: *h Domine virtus salutis meae, obumbrasti caput meum in die belli: quia eam me protexisti.*

ALII DOCTORES dicunt: *Amictum* significare *velum* illud quo Iudei *velarunt faciem* Christi in domo Caiphæ; & *colaphis eum cadentes dicebant*: *k Prophetia nobis Christe quis est qui te percussit?* Cum enim hoc Sacrificium sit memoria Passionis eius: ideo vestes, quibus illud celebratur, signa sunt earum, quibus hostes eius eum in Passione induerunt: quas merito debemus venerari, & super nostra capita imponere, ac de eis eiusque iguominijs & cruce gloriari. Obiter etiam monentur Sacerdotes, à momento quo *Amictum* sibi imponunt, debere se maximam quam possint modestiam oculorum seruare: cum è Sacrificia exeunt, & redeunt ad eam; & multò adhuc maiorem, quamdiu sunt apud ipsum Altare, vt eos semper demissos habeant neque huc illucue conuertant: nisi quantum necesse est, vt videant quod faciunt, nec aliud quicquam aspiciant. Ne eis eueniat, quod Ieremias conqueritur, dicens: *l oculus meus depradatus est animam meam; & in mors ascendit per fenestras, quæ subtrahit attentionem ac deuotionem cordis.*

§ II. Virtutes quas Alba & Cingulum significant.

ALBA, quæ vestis est linea, tegitque totum Sacerdotis corpus vsque ad pedes, representat vitæ Innocentiam, & cordis puritatem, quæ completitur sanctitatem perfectam, & constantem: vt insinuant verba, quæ dicit Sacerdos, cum illam induit: *Dealba me Domine, & munda cor meum, vt in sanguine Agni dealbatus, gaudis præsuar sempiternis.* Optanda omnino est in Sacerdotibus omnibus innocentia, quæ careat culpis, ita vt ab eis abstineant, & se præseruent. Cum tamen hæc adeo sit rara, seruare saltem debent, eam mundiciem, quæ ex eo procedit, quod statim se purificent ab eis, in quas labi contingit: ita vt nulla, studio in corde remaneat, non solum aliqua magna, sed neque parua; sed quemadmodum Alba tegit totum corpus: ita iustitia & sanctitas totum exornet spiritum, vt de Sacerdotibus dici possit, quod de antiquis Nazaræis: *a candidiores Nazaræi eius vix, nitidiores lacte, rubicundiores ebore antiquo, Saphyro*

f Ioan. 5. 36.
g cap. 10. 33.

h Psal. 139. 8.

4
Gabriel Le.
tio. 11. in
Canonem.
i Matt. 14.
65.
k Matt. 26.
68.

l Thre. 3. 51
m Iere. 9. 21.

n Thre. 4. 7.

Y

pulchri-